

sentligt Punkt, som jeg tror, man ofte ser for meget bort fra. Det er ogsaa af stor Betydning for den opvoksende Ungdom, at Børnene have sovet en tilstrækkelig lang Tid, og jeg tror, der er adskillige Opdragelsesanstalter, hvor man i den Henseende er noget for knap. Det, at Børnenes Sovetid er forøget, just ikke meget, men dog mellem en halv og en hel Time pr. Nat, har væsentlig forbedret Sundheden. Jeg beklager ligesom den ærede første Taler, at der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til de Klager, som baade fra Blindinstituttet og Døfstummeinstituttet ere blevene rettede til kommunale Autoriteter med Hensyn til visse Sundhedsforhold der paa Stedet, navnlig med Hensyn til Oprensningen af en Grøft. Jeg har ikke tidligere været bekendt med dette Forhold og er først bleven gjort opmærksom derpaa ved denne Sag, men skal nu gjøre, hvad jeg formaar i anden Egenstaa, for at disse Klager, hvis Berettigelse man maa erkende, kunne blive afhjulpne. Andre Ting lade sig desværre ikke afhjælpe for den kjøbenhavnske Anstalt, navnlig den Omstændighed, at Kirkegaarden ligger saa nær. Dette indeholder imidlertid en forøget Opfordring for de kommunale Autoriteter til at sørge for, at hvad der kan rettes og forbedres, virkelig bliver rettet og forbedret. Men desværre, der er jo i den Henseende Ting, som ikke ere, som de burde være; kun maa man, naar man faar Diet op og bliver opmærksom derpaa, rette sine Bestræbelser paa at faae det afhjulpet stykkevis, og jeg skal med Fornøielse gjøre, hvad jeg kan, i denne Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Til Sagen selv i dens Almindelighed, forekommer det mig, at der har været al ønskelig Afslutning fra alle de ærede Medlemmers Side, som have udtalt sig om den, og jeg nærer derfor Forventning om, at Sagen vil blive gennemført, i alt Fald med mindre væsentlige Ændringer. Det første Spørgsmaal, der egner sig til at vække Tvivl, er uenlig dette, hvor den nye Anstalt rettest bør lægges. At den skal ligge i Sjælland, derom synes Alle at være enige, men saa komme vi til Spørgsmaalet: Aarhus eller Fredericia? Det er ikke forekommet mig ubetinget afgjort, hvilket af disse to Steder det vil være rigtigst at vælge; der er vistnok Noget, som kan siges til Fordel for hver af dem. Men jeg vil paa den anden Side tilstaa, at jeg nærmest er af den Mening, at det vil være rigtigst at vælge Fredericia. Jeg har ladet den Grund, som tilbydes gratis af Fredericia Kommune, og ligeledes den Grund, som er tilbudt af Aarhus Kommune, undersøge af den Arkitekt, som har gjort Udkast til Bygningen, og han har ubetinget udtalt sig til Gunst for den første. Imidlertid er jo Valget af Pladsen en vigtig Sag, og derfor har jeg ikke troet det rigtigst, inden det var

nødvendigt, at træffe nogen afgjørende Bestemmelse derom. Vil imidlertid Rigsdagen selv sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven, da skal jeg ikke ubetinget modsætte mig den. Med Hensyn til Valget af Fredericia vil det sikkert væsentlig komme i Betragtning, hvorvidt de der bestaaende Forhold ere egnede til at staffe hensigtsmæssige Hjem til Elever, som skulle bo udenfor Anstalten. Det er et Hovedpunkt, som man særlig bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, og jeg er tilbøielig til at være enig med ærede Medlemmer ligesom ogsaa med Pastor Malling-Hansen i, at Udgifterne i den Henseende rimeligvis ere de bedste i Fredericia. Kommer nu dertil, hvad jeg har anført, at den Grund, der tilbydes af Fredericia Kommune, maa ske ogsaa er helbigere beliggende og bedre egnet til Bebyggelse end den, som tilbydes fra Aarhus, er der Meget, som taler for, at Valget bør træffes til Gunst for Fredericia. — Der er et andet Spørgsmaal af større Betydning, som er omtalt, og som jeg derfor skal dvæle lidt nærmere ved. Det er nemlig Summen 217,000 Kr. Det er rigtigst omtalt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Wille), at jeg har anset det for heldigt paa et tidligere Trin af Sagen at forhandle med Finantsudvalget om den foreliggende Sag. Jeg skal imidlertid til, hvad det ærede Medlem sagde, endnu tilføie een Omstændighed, som bragte mig dertil, og det var den, at hvis man vilde vælge den ene Mulighed — der forelaa, nemlig et Enten — Eller —, hvis man vilde vælge den ene af de Udveje, som var anviset, vilde det være nødvendigt at handle med meget kort Frist. — Jeg ønskede da at vide, om jeg kunde gjøre Regning paa Finantsudvalgets Understøttelse, hvis man valgte denne Udvei. Nu blev Svaret det, at man vilde foretrække den anden Veie, og forsaavidt seldt Nødvendigheden af at gaa til Finantsudvalget af sig selv bort. Men den Omstændighed, at man har havt Valget mellem to Veie, viser jo, at der ogsaa har været Spørgsmaal om at gjøre forskellige Ting i denne Sag, og som det ærede Medlem, der særlig fremdrog dette Spørgsmaal, jo vist vil vide, deraf kan ogsaa følge en forskjellig Sum og forskjellig Bekostning til Diemedets Opnaaelse. Den Udvei, som Finantsudvalget udtalte sig imod, var jo nemlig meget billigere end det Forslag, som her foreligger. Det er altsaa utvivlsomt og forud givet, at der kan være Spørgsmaal om et Plus eller et Minus med Hensyn til Udgifterne. Men jeg tillader mig at henwise ærede Medlemmer til, at det, der her paataentes, er saa vel belyst, som overhovedet en saadant Forslag kan være. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at i det af Pastor Malling-Hansen udgivne Skrift om denne Sag findes der i Slutningen baade en Legning af Bygningen, saaledes som man forestiller sig, at den vil komme til at se ud, hvoraf det vil vise sig, at